

SÄKYLÄN AURINKOKETTU-NIMISEN AURINKOVOIMAHANKKEEN PESIMÄLINNUSTOSELVITYS 2026

Alue kuuluu palokärjen laajaan reviiriin.

Sisältö

1. Johdanto.....	3
2. Tutkimusalue.....	3
3. Aineisto ja käytetyt menetelmät	4
4. Tulokset	5
4.1 Alueella pesivät /havaitut Lintudirektiivin (Council Directive 79/409/ETY) liitteen I pesimälajit.....	5
4.2 Alueella pesivät /esiintyvät kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainitut lintulajit	6
4.3 Muu huomionarvoinen lintulajisto	7
4.4 Pöllöjen soidinpaikkaselvitys	8
4.4.1. Aineisto ja käytetyt menetelmät ...	8
4.4.2 Tulokset	8
5. Yhteenveto.....	8
6. Lähteet ja kirjallisuus.....	9
7. Liitteet	10

1. Johdanto

Sky Power Finland Oy tilasi keväällä 2026 Suomen Luontotieto Oy:ltä pesimälinnustoselvityksen suunnitteilla olevan Aurinkokettu nimisen aurinkopuistohankkeen vaikutusalueelta. Selvitys kuuluu hankkeen ympäristösuunnitteluun ja ympäristövaikutuksiin liittyviin perusselvityksiin. Alueelta on aiemmin tehty laajempi pesimälinnustoselvitys, mutta nyt tehty selvitys kohdennettiin niille alueille, jonne mahdollista maankäyttöä suunnitellaan. Tämän lisäksi tutkittiin alueen vieressä sijaitseva Lattameren suoalue. Tehtävän yhteyshenkilönä on tilaajan puolella toiminut Kristina Vikstedt (Etha Oy) ja Suomen Luontotieto Oy:ssä Jyrki Matikainen.

2. Tutkimusalue

Tutkimusalue (karttaliite 1) käsitti alueelle suunniteltujen aurinkopaneelikenttien alueet sekä alueen koillisosaan suunnitellun sähkönsiirtoaseman alueen. Tämän lisäksi tutkittiin paneelikenttien väliin jäävän Sonnilanjoen jokivarsi sekä Lattamerensuon suoalue, joille ei maankäyttöä ole suunniteltu.

Koko tutkimusalue on joko hoidettua talousmetsää tai suota. Alueen metsät ovat kaikki talousmetsäkäytössä, Sonnilanjoen reunoja lukuun ottamatta. Metsät ovat nuoria tai keski-ikäisiä ja varttuneita metsäkuvioita on alueella hyvin vähän. Vanhoja metsiä ei alueella ole. Tutkimusalueeseen kuuluu myös hyvin laaja, tuore avohakkualue Sonnilanjoen länsipuolella. Alueen ainoa vesistö on alueen poikki kulkeva Sonnilanjoki. Peltoa tai asutusta ei alueella ole. Alueella risteilee metsäautoteiden verkosto.

Tutkimusalue kuuluu eteläboreaaliseen kasvillisuusvyöhykkeeseen. Alue sijaitsee niin kaukana Satakunnan rannikosta, ettei meren lauhduttava vaikutus ulotu enää alueelle ja ilmasto on mantereinen.

Alueella oli kaksi pyyreviiriä.

3. Aineisto ja käytetyt menetelmät

Alueen pesimälinnustoa selvitettiin ensimmäisen kerran keväällä 2023. Tällöin lintulaskennat tehtiin kahteen kertaan siten, että ensimmäinen laskentakierros tehtiin 8.5.2023 ja toinen 11.6.2023. Koko alue kuljettiin systemaattisesti läpi metsäautoteitä hyväksikäyttäen. Laskentatuloksiin mukaan luettiin myös myöhemmin kesällä 2023 tehtyjen selvitysten aikana tehdyt poikuehavainnot, mikäli poikue tulkittiin juuri pesästä lähteneeksi. Keväällä 2023 alueelta tehtiin myös pöllöjen soidinkuunteluselvitys. Ensimmäinen kuuntelukierros tehtiin 28.1. (iltayö), toinen 22.2. (iltayö) ja viimeinen 24.3. (aamuyö). Tämän lisäksi keväällä 2024 kuunneltiin pöllöjä 6.3. (aamuyö) riistakameroiden tarkistuksen yhteydessä.

Kesällä 2025 alueelta etsittiin kanalintupoikueita ja petolintujen pesiä lintujen aktiivisen laulukauden jo päätyttyä. Tämä selvitys tehtiin 16.-17.7. ja alue kuljettiin tällöin systemaattisesti läpi. Alueelta ei löytynyt petolintujen pesiä.

Keväällä ja kesällä 2026 tutkimusalueen pesimälinnusto selvitettiin sovellettua kartoituslaskentamenetelmää (Koskimies 1988, Enemar 1959) käyttäen, siten että laskennoissa etsittiin Lintudirektiivin liitteen I pesimälajeja sekä kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen 2019) mainittuja lintulajeja koko tutkimusalueelta. Laskenta tehtiin kahteen kertaan siten, että ensimmäinen laskentakierros tehtiin 8.5.2026 ja toinen 11.6.2026. Koko alue kuljettiin systemaattisesti läpi. Kuljetut reitit on esitetty karttaliitteessä 2. Säätila 8.5. oli selkeä 0/8, täysin tyyni ja lämpötila oli +2-+10 astetta. 11.6. säätila oli selkeä 0/8, täysin tyyni ja lämpötila +11-+15. Kumpanakin aamuna linnut olivat hyvin äänessä.

Laskenta suoritettiin aamuisin klo 4.00–10.00 välisenä aikana. Koska työn tarkoituksena oli löytää mahdolliset vaateliaat tai uhanalaiset pesimälajit käytettiin laskennassa myös at-rappia vakioidun kartoituslaskentamenetelmän ohjeiden vastaisesti. Linnuston laskentamenetelmistä kartoituslaskenta on tarkin, mutta samalla työläin, mikäli laskentakertoja on useampi kuin yksi. Kartoituslaskentamenetelmää käytetään yleisesti maa linnuston selvitys- ja seurantamenetelmänä ja menetelmänä se on hyvin yksinkertainen ja helposti toteutettavissa. Kartoituslaskentamenetelmä perustuu tavallisesti useaan käyntikertaan tutkimusalueella. Kuten muutkin pesimälinnustoon kohdistuvat laskentamenetelmät sen pohjana on lintujen reiviirikäyttäytyminen. Kullakin käyntikerralla merkitään kartalle kaikki pesivää paria osoittavat

Närhi kuuluu alueen pesimälinnustoon.

havainnot. Useimmiten havainto on laulava koiras, mutta myös pesät, juuri pesästä lähteneet maastopoikaset sekä varoittelevat naaraat ovat pesivää paria osoittavia havaintoja. Havainnot merkitään käyntikartalle, jonka tulisi olla mahdollisimman tarkka. Käytännössä peitepiirros, johon voi merkitä omia karttamerkkejä, on usein paras vaihtoehto. Karttoitus on hidas, mutta hyvin tehokas laskentamenetelmä. Avomaastossa, kuten suoympäristössä tai peltoaukeilla karttoituslaskentamenetelmä on hyvin tehokas laskentamenetelmä. Kahden laskentakerran menetelmällä ei välttämättä havaita kaikkia alueella esiintyviä lintuja, niiden satunnaisen liikkumisen sekä muuttuvien ympäristöolosuhteiden vaikutusten takia. Karttoituslaskentamenetelmällä yhdellä käyntikerralla havaitaan metsämaastossa noin 60 % pesimälinnuista, mutta avomaastossa havaintotehokkuus voi olla jopa yli 90 %. Harvakasvuisissa metsissä yhdellä käyntikerralla voidaan olosuhteiden ollessa suotuisat havaita lähes kaikki alueella pesivät lintuparit, mikäli laskennan ajoitus osuu oikeaan aikaan (mm. Koskimies ja Väisänen 1988). Tulosten tulokinnassa inventointialueen rajalla havaitut parit tulkittiin alueella pesiviksi. Kana-linnut tulkittiin pesiviksi, mikäli kyse oli yksinäisestä naaraslinnusta. Selvityksessä käytettiin atrappia jo mahdollisesti laulukautensa lopettaneiden tai muista syistä hiljaisten lintulajien havaitsemiseksi. Uhanalaisen tai vaateliaan linnuston havaintopaikat on esitetty karttaliitteessä 3. Karttoituslaskentamenetelmällä tehdyn linnustoselvityksen lisäksi alueelta tehtiin pöllöjen keväinen soidinkuunteluselvytys.

Maastotöistä vastasi ja raportin kirjoitti biologi, FM Jyrki Matikainen Suomen Luontotieto Oy:stä. Maastotöissä avusti Heidi Alho. Raportin taittoi Eija Rauhala. Selvityksessä käytetyn karttamateriaalin luovutti tilaaja käyttöömmme.

4. Tulokset

4.1 Alueella pesivät /havaitut Lintudirektiivin (Council Directive 79/409/ETY) liitteen I pesimälajit

Metso (Tetrao urogallus) 1 pari

Metsosta tehtiin yksi epäsuora havainto Jouhikeonmaan alueelta. Kallioiselta alueelta löytyi ilmeisen hakomismännyn alta runsaasti metson talvisia jätöksiä. Muita havaintoja ei lajista tehty.

Naarasteeri.

Teeri (Tetrao tetrix) 2 paria

Linnustoselvityksen ensimmäisen laskentakierroksen aikana tehtiin naarasteeristä kaksi havaintoa, jotka tulkittiin pesiviksi linnuiksi. Toinen havainto koski pesältäään lähtenyt lintua Lattamerensuon eteläreunan suopursukasvustossa. Toinen havainto tehtiin alueen luoteisreunalla Kahilistonmäen eteläosassa, jossa ojitetun rämeen reunamilla nähtiin yksinäinen naarasteeri. Näiden havaintojen lisäksi ensimmäisellä laskentakerralla nähtiin kolmen koiraslinnun ylilentävä parvi matkalla lännen suuntaan.

Pyy (Bonasa bonasia) 2 paria

Pyystä tehtiin kaksi reviihävaintoa, joista toinen koski Sonnilanjoen pensaikkoisella reuna-alueella ruokaillutta aikuista lintua. Toinen havainto koski pyyparia, joka havaittiin alueen länsireunalla Ketunmäen alueella. Poikuehavaintoja ei lajista tehty.

Palokärki (Dryocopus martius) 1 pari

Palokärjestä tehtiin linnustoselvityksen ensimmäisellä laskentakierroksella yksi äänihavainto alueen lounaisnurkkauksessa, Jauhikeonmaan alueella. Lajin pesäkoloa ei kuitenkaan havaittu. Palokärjen reviiri voi olla usean neliökilometrin laajuinen ja laji voi hakea ruokaa poikasilleen jopa kilometrinkin päästä pesäkololta. Alueella ei havaittu lajin vanhoja pesäkoloja, ja koko alueella on hyvin vähän lajille pesäntekoon soveltuvia järeärunkoisia puita. Lajin ruokailujälkiä näkyi alueen lahopuissa ja kannoissa jonkin verran. Talviaikana lajin talvireviirit menevät päällekkäin ja alue voi kuulua useammankin parin talvireviiriin.

4.2 Alueella pesivät /esiintyvät kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainitut lintulajit

Västaräkki (Motacilla alba) 1 pari (NT=silmälläpidettävä)

Sonnilanjoen länsipuoleisella, erittäin laajalla hakkuuaukealla havaittiin västaräkkipari. Vaikka laji pesii tavallisesti kulttuuriympäristössä ja pelloilla, se saattaa pesiä myös tuoreilla laajoilla hakkuuaukeilla ennen kuin taimikko kasvaa liian korkeaksi.

Töyhtötiainen pesii alueella.

Töyhtötiainen (Lophophanes cristatus) 1 pari (VU=vaarantunut)

Alueella tehtiin kaksi pesimäaikaista havaintoa töyhtötiäisestä. Toinen pesimäaikaista havainnoista koski toisen laskentakierroksen aikana tehtyä havaintoa jo hyvin lentävästä maastopoikueesta Kettukallion alueella. Tämän lisäksi nähtiin aikuinen lintu Lattamerensuon eteläreunalla. Laji kovertaa pesäkolonsa tavallisesti pitkälle lahonneeseen koivupötkkelöön, joita alueella on jonkin verran suoalueiden reunamilla. Laji saattaa poikkeuksellisesti pesiä myös linnunpöntössä. Töyhtötiainen on nopeimmin taantuvia metsälajejamme.

Närhi (Garrulus glandarius) 1 pari (NT=silmälläpidettävä)

Närhestä tehtiin kaksi pesimäaikaista havaintoa sekä alueen pohjoisreunalta että alueen lounaisnurkkaukselta Jouhikeonmaan alueelta. Kummatkin havainnot koskivat yksinäistä aikuista lintua. Närhen pesintä varmistuu parhaiten poikasten maastopoikuevaiheessa. Pesällään laji on hyvin hiljainen.

4.3 Muu huomionarvoinen lintulajisto

Pyrstötiainen (Aegithalos caudatus) 1 pari

Pesimälinnustوسelvityksen ensimmäisen kierroksen aikana havaittiin pyrstötiäispariskunta Sonnilanjoen varrella. Laji pesi lähes samalla alueella kesällä 2023. Pyrstötiainen on harvalukuinen pesimälaji ja pesäpaikkansa suhteen se on vaatelias. Laji viihtyy rehevissä koivuvaltaisissa ja usein kosteapohjaisissa koivikoissa.

Isokäpylintu (Loxia pytyopsittacus) 1 pari (Suomen erityisvastuulaji)

Lattameren suon reuna-alueella havaittiin varoittava isokäpylintupari linnustوسelvityksen ensimmäisellä kierroksella ja laji pesi paikalla. Laji on harvalukuinen kalliometsien ja rämeiden laji, jonka pesimäkausi on pitkä.

Pyrstötiainen.

4.4 Pöllöjen soidinpaikkaselvitys

4.4.1. Aineisto ja käytetyt menetelmät

Suomen Lajitietokeskukselta pyydettiin kaava-alueella ympäristöineen koskevat pöllöhavainnot, mukaan lukien käyttörajoitetut havainnot. Toimitetussa aineistossa ei ollut havaintoja kaava-alueelta tai sen välittömästä läheisyydestä. Myöskään esiselvitysvaiheessa tarkastellussa BirdLife Suomen Tiira-lintutietopalvelun havaintoaineistossa, käyttörajoitetut havainnot mukaan lukien, ei ollut alueelta metsäkanalintu- tai pöllöhavaintoja. Tämän lisäksi käytiin läpi Luonnontieteellisen keskusmuseon rengastustoimiston aineisto Säkylän alueelta viime vuosina rengastetuista pöllöistä. Suurin osa koloissa pesivistä pöllöistä pesii nykyisin lintuharrastajien ja erityisesti lintujen rengastajien asettamissa pöntöissä. Suunnitellun aurinkovoimala-alueen pöllöselvitys toteutettiin kahtena yönä tehdyillä kuuntelukäynneillä, jossa soidintavia pöllöjä kuunneltiin alueen metsäautoteiltä. Metsäautoteitä kuljettiin autolla ja kävellen, ja kullakin pysähdyksellä kuunneltiin pöllöjä noin 5-10 minuutin ajan. Passiivisen kuuntelun lisäksi pöllöjä koetettiin saada vastaamaan atrappia soittamalla. Ensimmäinen kuuntelukierros tehtiin 26.2. (iltayö) ja toinen 14.3.-15.3.2026. Sää oli kumpanakin kuunteluyönä tyyni tai heikkotuulinen ja lämpötila vaihteli -1 ja -3 asteen välillä.

4.4.2 Tulokset

Keväällä 2026 tutkimusalueella ei tehty yhtäkään havaintoa soidintavista pöllöistä. Myöskään Tiira lintuhavaintoportaaliiin ei ole ilmoitettu pöllöhavaintoja tutkimusalueelta tai sen lähistöltä.

Alueen myyräkanta oli inventointiajankohtana lumijälkien perusteella vähintäänkin kohdalainen ja myyristä tehtiin havaintoja myös auton valoissa niiden juostessa metsäautoteiden poikki. Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan Lounais-Suomessa, Keski-Pohjanmaalla, Kainuussa ja suurimmassa osassa Pohjois-Pohjanmaata myyräkannat, etenkin metsämyyrät, runsastuivat selvästi kesän 2025 aikana ja keväällä 2026 myyräkanta oli runsas. Varsinkin Lounais-Suomessa, Päijänteen länsipuolella, metsämyyriä esiintyi runsaasti. Kaikilla näillä alueilla on odotettavissa myyrähuippu syksyllä 2026 (Luke 2026).

Myyräkantojen ollessa runsaita tutkimusalueella saattaa pesiä ainakin epäsäännöllisesti helmipöllö sekä varpuspöllö. Muita alueella hyvinä myyrävuosina pesiviä pöllölajeja saatavat olla hiiripöllö ja viirupöllö. Tosin viirupöllölle sopivaa varttunutta tai vanhaa metsää ei alueella ole. Huuhkajasta ei viime vuosilta ole alueelta julkaistuja havaintoja, eikä alueelta tai sen lähistöltä ole rengastettu huuhkajan poikasasia.

Koloissa pesivien pöllöjen pesintää alueella rajoittaa kolojen puute. Valtaosa alueen jäljellä olevista metsäkuvioista on nuoria metsiä, joista kolopuut puuttuvat. Suuri osa eteläisen Suomen pöllöistä pesii lintuharrastajien ja erityisesti lintujen rengastajien asettamissa pöntöissä. Selvitysten aikana alueella ei havaittu lintuharrastajien asettamia pönttöjä. Alue ei kuulu pöllöjä aktiivisesti rengastavien lintuharrastajien pönttöalueisiin.

5. Yhteenveto

Koko tutkimusalueelta selvitettiin Lintudirektiivin liitteen I lintulajien ja kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainittujen lajien esiintyminen. Sovelletta kartoituslaskentamenetelmää käyttäen alueelle tehtiin kaksi laskentakierrosta. Alueelle tehtiin lisäksi pöllöjen soidinkuunteluselvitys.

Tutkimusalueella pesi tai havaittiin pesimäaikana yhteensä neljä lintudirektiivin liitteen I lintulajia. Näistä varmistettuja pesimähavaintoja tehtiin vain teerestä. Kansallisessa uhanalaisluokituksessa mainittuja lintulajeja pesi tai havaittiin pesimäaikana yhteensä kolme lajia. Lisäksi osa Lintudirektiivin liitteen I lajeista kuuluu myös kansallisesti uhanalaisiin lajeihin. Lattameren suoaluetta lukuun ottamatta tutkimusalue on hoidettua talousmetsää ja alueella on erittäin suuria, uusia avohakkuualueita tai taimettuvia hakkuuaukeita, joissa linnuston lajimäärä ja linnusto tiheys ovat pieniä. Vanhoja tai edes varttuneita metsälaikkuja ei alueella ole. Iso osa alueen soista on ojitettuja entisiä rämeitä tai korpia ja soinen luontotyyppi on muuttunut metsäiseksi luontotyyppiksi. Vanhojen tai edes varttuneiden metsäkuvioiden niukuus näkyy hyvin vanhaa metsää vaativien lajien esiintymisessä. Esimerkiksi puukiipijästä ei

tehty ainoatakaan havaintoa ja mm. tiaisia alueella pesii poikkeuksellisen vähän pesäkolojen puuttumisen vuoksi. Alueella ei havaittu pesiviä petolintuja. Alueen metsäkanalintukanta on vain kohtalainen, johtuen ilmeisesti runsaista hakkuista ja nuorten taimikoiden suuresta osuudesta metsäpinta-alasta. Kokonaisuutena alueen pesimälinnustoa voi pitää tyypillisenä talousmetsien ja ojitettujen soiden linnustona, jossa nuorten metsien osuus näkyy vahvasti pesimälajistossa ja linnuston vähäisenä tiheytenä.

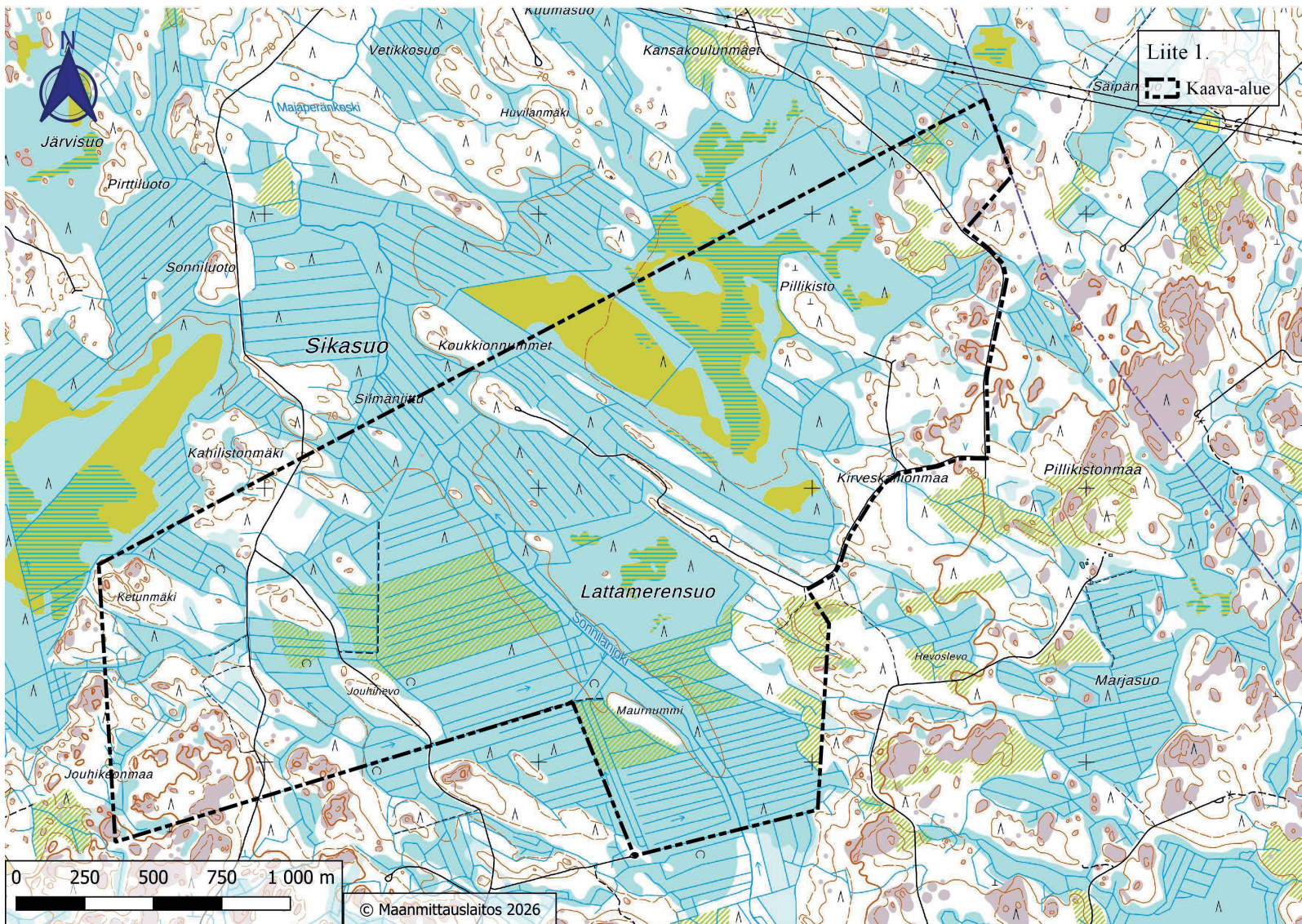
6. Lähteet ja kirjallisuus

- Birdlife Finland. Kevään ja kesän 2026 tiedotteet, Tiira-lintutietopalvelu. www.birdlife.fi
- Enemar, A. 1959: On the determination of size and composition of a passerine bird population on season. A methodological study. – Vår Fågelvärld suppl. 2:1-114.
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Koskimies, P. 1994: Linnuston seuranta ympäristöhallinnon hankkeissa. Vesi- ja ympäristöhallinnon julkaisuja. Sarja B Nro 18. Vesi- ja ympäristöhallitus. Helsinki.
- Koskimies, P. & Väisänen 1991: Monitoring bird populations in Finland. A manual of methods applied in Finland. Finnish Museum of Natural History. Helsinki 145 s.
- Leivo, M., Asanti, T., Koskimies, P., Lammi, E., Lampolahti, J., Mikkola-Roos, M. & Virolainen, E. 2002: Suomen tärkeät lintualueet FINIBA. BirdLife Suomen julkaisuja (No 4). 142 s. BirdLife Suomi.
- Luonnonvarakeskus. Myyrätiedotteet 2026.
- Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. ja Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö -sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.
- Suomen Lajitietokeskus 2026. Lajitietokeskuksen aineistopyyntö 42035: metsäkanalintu- ja pöllöhavainnot. Aineisto ladattu 12.8.2026. <https://pyha.laji.fi/request/42035>
- Tucker, G.M. & Heath, M. F. 1994: Birds in Europe: their Conservation Status. Bird Life Conservation Series No. 3. 600 s. Cambridge, UK.
- Väisänen, R., Lammi, E. & Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. Otava, Helsinki. 567 s.
- Ympäristöministeriö 2007a: Suomessa tavattavat lintudirektiivin I liitteen lajit. <http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9046&lan=fi>
- Ympäristöministeriö 2007c: Suomen kansainväliset vastuulajit.

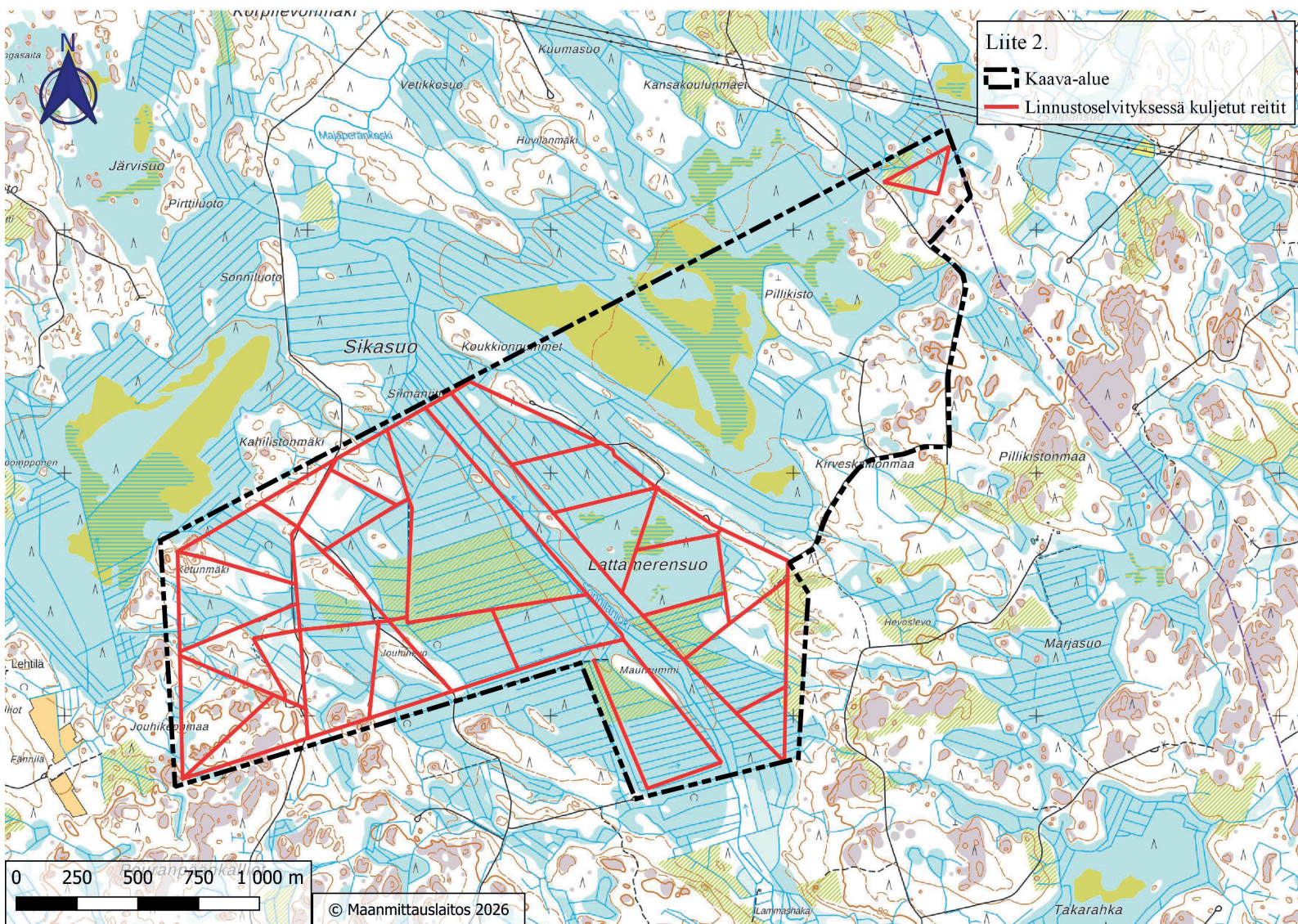

7. Liitteet

Karttaliite 1. Tutkimusalue.

Karttaliite 2. Laskennassa kuljetut reitit.

Karttaliite 3. Uhanalaisen tai vaateliaan linnuston havaintopaikat.

